

Befolkning, thi den har sund Sans, Erfaring og Dømmekraft nok til at kunne se, hvad den højtærede Minister vil. Naar han derimod taler til unge, uerfarne og ubefæstede Mennesker som Skytterne, kan det være en farlig Tale saaledes at staa og vise dem sin Brod og holde den rede. Det forekommer mig derfor, at man har Ret til her at advare de unge Skytter om, at de ikke skulle lytte alt for meget til Ministerens Tale. Jeg antager, at hvad den højtærede Krigsminister vil, er at gøre Skytteforeningerne militaristiske. For øvrigt er der det mærkelige Forhold, at Skytteforeningerne slet ikke sortere under Krigsministeriet. Man skulde derfor synes, at naar der skulde tales til Skytterne, skulde det være Indenrigsministeren eller Kultusministeren. De have begge Bevillinger til Skytteforeningerne paa deres Budgetter, hvorimod Krigsministeren ikke giver dem saa meget som en rød Øre. Jeg synes derfor, at det slet ikke tilkommer ham, og at der er noget farligt ved, saaledes at ville gøre disse Skytteforeninger militaristiske. Den højtærede Krigsminister lokker for Skytterne, han roser dem i høje Toner og stiller dem i Udsigt, at de skulle blive en Slags første Klasses Soldater, en Slags første Klasses Rekrutter og slippe billigere fra Værnepligten end andre Mennesker. Han mener altsaa, at vi burde inddele Soldaterne i to Klasser, og at Skytterne der burde gaa ind i første Klasse og slippe billigere, altsaa med kortere Værnepligt end andre almindelige Mennesker. Det var en dejlig Demokratisering af vor Hær, hvis den højtærede Krigsminister saaledes kunde faa den delt i forskellige Klasser, saa at nogle slap med kortere Tjenestetid, medens andre skulde have en længere Tjenestetid. Vi bør vist protestere herimod og tage hele dette Spørgsmaal om de store Bevillinger til Skytteforeningerne under Overvejelse her i Rigsdagen. Disse Bevillinger bleve betydeligt forhøjede her i Fjor, men vi Socialdemokrater stemte derimod. Nu tror jeg, at der er Grund til at tage hele dette Spørgsmaal under fornyet Overvejelse, naar det viser sig, at Skytteforeningerne skulle bruges i militaristiske Øjemed, saa at de faa helt andre Opgaver end dem, de hidtil have haft.

Jeg skal nævne et andet Punkt vedrørende den højtærede Krigsministers Administration. Det er bekendt, at der her uden for København ved Kalvebodstrand tidligere laa to store Krudttaarne. Det har været paatalt her i Rigsdagen og og-

saa i Københavns Kommunalbestyrelse, at disse to Krudttaarne burde fjernes, og Ministeren har henvendt sig om denne Sag til Finansudvalget. Det lykkedes ham for et Par Aar siden at faa det ene fjernet, saaledes at Krudttet blev flyttet fra, hvor det var, og ud i de Kasematter, som vare indrettede ude i Fæstningen. Det er dog en Sag, som er ordnet bag Bevillingsmyndighedens Ryg. Det kostede noget som $\frac{1}{4}$ Million at flytte det første Krudttaarn, og man skulde da synes, at en saadan Bevilling maatte findes enten paa Finansloven eller i ethvert Tilfælde komme paa Statsregnskabet. Men man vil forgæves søge denne Bevilling der. Det er noget, der er ordnet bag Kulisserne, bag Rigsdagens Ryg. Det er et privat Arrangement, som blev truffet mellem Krigsministeren og civile Myndigheder og private Folk, saa at de paatog sig Udgifterne ved at flytte Krudttet, hvorimod Krigsministeren til Gængæld har givet dem betydelige Arealer, som tilhørte Staten. Vi paatalte fra Socialdemokratiets Side den Maade, hvorpaa det første Krudttaarn blev flyttet. Saa ønskede Krigsministeren i sidste Samling ogsaa at faa det andet Krudttaarn flyttet. Han henvendte sig i den Anledning til Finansudvalget og forelagde en Plan, hvorefter Konferensraad Heide vilde paatage sig alle Udgifterne ved Krudtets Flytning og Magasinering ude i Fæstningen, og til Erstatning derfor skulde Konferensraad Heide have meget betydelige Dele af Statens Arealer, som ligge nede ved Langebro. Vi sagde fra Socialdemokratiets Side, at vi ikke havde noget imod, at denne Sag blev ordnet, da disse Krudttaarne indeholdt en stor Fare for København og derfor burde fjernes, men at vi ønskede denne Sag ordnet paa sædvanlig lovmæssig Maade og ikke bag Rigsdagens Ryg. Vi ønskede, at Krigsministeren skulde forelægge Forslag for Finansudvalget om Bevilling til Flytningen, og denne Handel med Konferensraad Heide blive kendt og bedømt fra Offentlighedens Side. Men det har den højtærede Krigsminister ikke gjort; han holder ikke af at gaa til Lovgivningsmagten, synes det. Han holder mere af at handle bag Rigsdagens Ryg, bag Kulisserne. Han taler med nogle af de ledende Mænd inden for Rigsdagen om Sagen, og naar han saa faar deres Tilslutning, er han tilfreds; saa handler han og træffer saadanne vigtige Foranstaltninger som den, han her har truffet. Jeg skal indrømme, at det er en stor Ære, der er vederfaredes Fæstningen. Den bliver nu